

הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

בס"ד

ט"ו ניסן תרנ"א (1891) - נולד בליל הסדר בעיירה זיימל שבליטא, לאביו, מרן הראי"ה קוק, רב העיירה, ולאמו הרבנית רייזא-רבקה.

כ"ח אייר תרס"ד (1904) - בהיותו בן 13 עלה לארץ והתגורר עם משפחתו ביפו, לאחר שאביו התמנה לרב של יפו והמושבות. שם למד תורה מפי אביו, וסייע לו בעבודתו הציבורית.

אדר תרע"ד (1914) - בשל ההפרעות שהיו לו בלימוד התורה, נסע להלברשטט שבגרמניה. שם למד תורה בהיקף ובעומק רב, תוך שהוא גם מרחיב ומעמיק את השכלתו הכללית ולומד מספר שפות.

כסלו תרע"ה (1914) - הצטרף להוריו ששהו בשוויץ. שם למד בהתמדה גדולה עם אביו, כלשונם: "למדנו את כל התורה פעמיים".

כ"ו שבט תרפ"ב (1922) - בעת שהותו בפולין, נשא לאישה את חוה-לאה בת הרב יהודה לייב הוטנר מגדולי רבני וורשה (היא נפטרה ממחלה בז' בשבט תש"ד). שב לארץ בי"ג באייר.

קיץ תרפ"ג (1923) - עם הקמת ישיבת 'מרכז הרב' ע"י אביו, נתמנה למנהלה החינוכי, והיה האחראי להדרכה הרוחנית של התלמידים. כמו כן, מסר שיעורים בתנ"ך, באמונה.

ג' אלול תרצ"ה (1935) - נפטר אביו - הראי"ה קוק זצ"ל. מאז, במשך 20 שנה ערך במסירות ובדייקנות רבה את כתבי היד הרבים של אביו. בזכות עבודה זו תורת אביו הופצה ברבים.

ז' כסלו תשי"ב (1951) - נתמנה לראש ישיבת מרכז הרב' לאחר פטירת הרב יעקב משה חרל"פ.

תשכ"א (1961) - בשל ענוותנותו, סרב לקבל את 'פרס ישראל' לספרות תורנית, אותו היה אמור לקבל יחד עם הרב דוד הכהן ('הנזיר'), על הוצאה לאור של כתבי אביו.

חשון תשכ"ה (1964) - הישיבה עברה לקרית משה. הרצי"ה מינה ר"מים חדשים והוסיף שיעורים, מספר התלמידים הוכפל. הוא העביר שיעורים, בביתו ובישיבה, באמונה ובכתבי אביו.

כ"ח אייר תשכ"ז (1967) - זכה יחד עם הרב דוד כהן ('הנזיר') להיות האזרחים הראשונים ליד הכותל המערבי ששחרר במלחמת ששת הימים. שם אמר נחרצות: "ידעו כל ישראל וכל באי עולם, שבפקודת ה' בורא עולם חזרנו הביתה. חזרנו אל נחלת אבותינו, ולא נזוז מכאן!" מאז החל לפעול למען שלמות הארץ. פרסם כרוז בשם: 'לא תגורו', בו ביאר את האיסור של מסירת חלקים מארץ-ישראל לגויים. בכרוז נוסף, 'למען דעת', הבהיר: "כל הארץ ירושה היא לנו מאבותינו!"

